

30 LET SVOBODE, DELA IN USPEHOV

»Bolje grob nego rob!«, to je bilo geslo komunistične partije v marčevskih demonstracijah leta 1941 proti tedanjemu buržoaznemu režimu, da ne bi izročil države v naročje fašizmu. Partija kot avantgarda pod vodstvom tovariša Tita je pričela odločen boj proti Hitlerjevim zavojevalcem, da ohrani Jugoslavijo in prežene domače izdajalce. Davek za našo zlato svobodo je bil ogromen. Milijon sedemsto tisoč žrtev, od katerih jih je več kot tristo tisoč padlo neposredno v boju, stotisoči pa v taboriščih širom Evrope. Graditev nove ljudske oblasti in novih družbenih odnosov povezuje rdeča nit od prvih narodnoosvobodilnih odborov 1941, prek sklepov I. in II. zasedanja AVNOJ ter končno sklepa o izročitvi tovarn v upravljanje delavcem 1950. leta.

Letošnje leto je res jubilejno. Praznujemo 30-letnico osvoboditve in 25-letnico samoupravljanja. Povojni razvoj graditve nove Jugoslavije od leta 1945 do danes je ogromen in smo lahko ponosni na to, kar smo zgradili. Pozabiti ne smemo na naše padle tovariše in tovariše, saj so oni s svojo krvjo začrtali pot našega napredka. Skupni boj jugoslovanskih narodov pod vodstvom tovariša Tita je v nas ohranil nenehen boj za mir v svetu, saj nismo nikoli pristali na razkosanje domovine. Imamo veliko simpatizerjev samoupravne socialistične družbe po celem svetu, imamo pa tudi klico, ki deluje proti naši družbi, predvsem v emigrantskih vrstah. Naša samoupravna socialistična zavest mora biti zares trdna, da bomo kljubovali tej klici, katera nas skuša pripeljati nazaj v čas pred 30 leti.

Petindvajsetletnica samoupravljanja je obdobje delavskih svetov in graditve delavčeve zavesti. To je bila osnova, da smo tudi mi pred 17 leti ustanovili trgovsko in predelovalno podjetje Žito. Sestavljeno je bilo iz področnih podjetij in sicer mlinске industrije Ljubljana, Lesce in Domžale in trgovskih podjetij Žito, Ljubljana in Klasje Kranj. Od ustanovitve do danes se je kombinat močno širil in utrjeval.

Ni šlo vse gladko. Zaradi združevanja zastarelih in slabo opremljenih obratov je delavski svet sprejel desetletni plan izgradnje kombinata. Program je bil v 10 letih uresničen, silosne kapacitete so bile povečane, zgrajen je bil nov mlin v Ljubljani in tovarna testenin. Kmalu je bilo jasno, da povečanje kapacitet zahteva še nadaljnjo stopnjo v predelavi moke. Zgradili smo mrežo industrijskih pekararn od Triglava do Kolpe. V letu 1968 se je kombinat pojavil kot prvi proizvajalec industrijskih kolačev in slaščic v Jugoslaviji. Potreba trga nas je privedla do tega, da smo leta 1970 — 1971 zgradili tovarno žvečilnega gumija Imperial v Krškem, tri leta kasneje pa tovarno Šumi v Ljubljani. Tako hitra rast je terjala veliko naporov in raz-

umevanja družbeno političnih in samoupravnih organov ter posameznikov.

Razvoj in rast kombinata pomeni hkrati tudi začetek izgradnje notranjih samoupravnih odnosov. Izhodišča nove ustave so izražala potrebo po večji decentralizaciji upravljanja in vodenja. V proces samoupravnega sistema smo vključili kar največ delavcev — neposrednih proizvajalcev. Družbeno politične organizacije so bile vključene v to delo. Povečala se je aktivnost zborov delovnih ljudi pri odločanju o vseh pomembnih samoupravnih in poslovnih zadevah.

Te rezultate smo dosegli v sistemu samoupravljanja, ki so ga delavci sprejeli kot svojo neodtujljivo revolucionarno pridobitev, zavedajoč se, da jim edino ta zagotavlja, da si kot svobodni in enakopravni proizvajalci s svojim delom sami ustvarijo boljše življenjske pogoje, tako je dejal tovariš Tito na X. kongresu ZKJ.

Z novo ustavo, ki smo jo sprejeli na začetku lanskega leta, smo stopili v novo etapo boja za socializem, ko bo delavskemu razredu zagotovljena odločilna vloga na vseh področjih. V našem kombinatu uspešno uresničujemo ustavna načela v okviru delegatskega sistema. Aktivnost naših delegatov, solidarnost drug do drugega, prizadevanje in delo bo naš kombinat peljalo po poti do še boljšega jutri.

Ob 30 letnici osvoboditve, 1. maju, prazniku dela, 25 letnici samoupravljanja, želimo vsem našim delovnim ljudem iskrene čestitke

IZ VSEBINE:

- Delo delegacij po letu dni — 2. stran
- Jubilanti v TOZD Mlini — 4. stran
- Naši otroci in mi — 7. stran
- Delavec in kultura — 8. stran

27. april – praznik občine Moste - Polje

Dan, ko vsako leto praznujemo občinski praznik, je skuščina občine Ljubljana-Moste določila z odlokom, sprejetim na eni izmed rednih sej leta 1968. Ta dan je 27. april, na katerega so vezani pomembni dogodki v naši revoluciji. Delavske in napredne sile s Komunistično partijo na čelu so organizirale odpor proti fašizmu, pričele boj za svoje demokratične in politične pravice, boj za svobodo. Na ta dan se je tudi v občini Moste-Polje začel organiziran odpor proti okupatorju. Rajonski komite Komunistične partije Slovenije v Polju

pri Ljubljani je 27. aprila 1941 umaknil svoje člane v ilegalo. Na isti dan leta 1942 je med Lepoglavom in Zadvorom nastajalo prvo osvobodeno ozemlje, na katerem je dovoljevala gibanje le Osvobodilna fronta, 7. maja 1942 pa je bil ustreljen prvi talec iz naše občine.

Letošnje praznovanje občinskega praznika je še toliko bolj pomembno, saj ga povežemo s 30-letnico osvoboditve. Zato so tudi na ta dan spomnimo vseh tistih, ki so svoja življenja žrtvovali v štiriletnem revolucionarnem boju za svobodo in vseh ti-

stih, ki so s svojim neumornim delom po osvoboditvi veliko pripomogli k razvoju naše socialistične samoupravne družbe.

Vse proslave in prireditve se bodo vršile v okviru proslave 30-letnice osvoboditve. Osrednja proslava ob občinskem prazniku bo v športni dvorani na Kodeljevem 25. aprila 1975 ob 18. uri. Na proslavi bo podeljen domicil medvojnim aktivistom OF z območja občine Ljubljana Moste-Polje, podeljena bodo tudi praznanja športnim ekipam, ki se bodo pomerile v dneh pred proslavo.

*Sodelujmo
tudi mi na
pohodu „Po poteh
partizanske
Ljubljane“*

Delo delegacij po letu dni

Naprosili smo Gregorja Breznika, predsednika delegacije TOZD Mlini v zboru združenega dela, da bi povedal, kako po enem letu od izvolitve delegacije poteka to delo.

Kaj smo storili in česa nismo v enem letu?

Res je, da leto ni posebno značilen mejnik, vendar smo v minulem letu spoznali, kaj vse bi morali narediti in kaj vse pričakujemo od delega-

tov in delegacij. Razumeti pa moramo, da je to novost v našem samoupravnem sistemu. Led je prebit, pridobili smo si prve izkušnje. Delegatski sistem ni takoj zaživel zaradi neučinkovitega obveščanja

delegatov. Delegatski mehanizem bo lahko dobro delal in kvalificirano sprejemal odločitve ter usklajeval raznolike interese le, če bo v njegovem krvotoku zagotovljen čim popolnejši pretok informacij. Kmalu po izvolitvi delegacij nekateri delegati niso resno jemali svoje vloge. Z gotovostjo pa lahko trdim, da se je aktivnost delegatov močno povečala. Zavedamo se, da bomo lahko samo tako uresničili osnovno hotenje, da bodo delegati pravi predstavniki delavskega razreda in da

dež je v tovarni hranil Kolinski, je vključenih tudi pet delegacij iz Žita: delegacija iz DSSS, TOZD Šumi, TOZD Pekarna, TOZD Trgovina in TOZD Mlini. Povezava med temi delegacijami je bila zelo slaba ali je sploh ni bilo. Dogovorili smo se, da se bodo v bodoče predsedniki delegacij sestali pred vsako sejo konference in uskladili svoje interese, kar bo v prid posameznim TOZD in kombinatu kot celoti.

Kakšna je pot delegata in kakšna je njegova vloga?

Predsednik delegacije dobi gradivo za določeno sejo skupščine, najsi bo za sejo zboru združenega dela ali skupaj z družbenopolitičnim zborom ali z zborom krajevnih skupnosti. Skliče sejo delegacije, kjer skupno prouče gradivo, zavzamejo stališče in določijo delegata za konferenco delegacij. Na konferenci, kjer sodeluje tudi Kolinska s svojimi TOZD in Črevarna, ponovno proučimo gradivo ter se dogovorimo, kdo bo sodeloval v skupščini in postavil pripravljeno vprašanje ali zahtevo. V skupščini ima naša delegacija tri delegatska mesta. Na skupščino gre lahko delegat le s pooblastilom predsednika konference.

Vidimo, da je pot delegata dokaj dolga. Prav je, da se zavedamo njegove vloge. Z delegatskimi skupščinami, z vključevanjem samoupravnih interesnih skupnosti v odločanje o zadevah iz pristojnosti skupščin družbeno politič-

nih skupnosti, resnično uveljavljamo ustavno načelo, da je delavski razred in delovni ljudje nosilci oblasti in da upravljajo z vsemi drugimi družbenimi zadevami. Seveda pa je zdaj na nas samih, kako bomo izpolnjevali sprejete naloge. Zavedati se moramo odgovornosti pri odločanju o pogojih in rezultatih dela in življenja, o procesu družbene rekonstrukcije in o vseh pogojih družbenega življenja.

Kaj bi po vašem mnenju morali takoj storiti, da bi delegatski sistem zaživel?

Težko bom odgovoril. Trdim pa, da je pred nami proces uresničevanja delegatskega sistema, kot ga opredeljuje ustava, ni pa to skrb samo delegacij. Angažirati se morajo tudi strokovni kadri v podjetju, da delegacije ne bodo prepuščene same sebi. Menim, da bi bilo za uspešno delo delegatov, za sporazumevanje in odločanje, potrebno oborožiti delegate s potrebnim znanjem, jih nenehno obveščati in jim nuditi pomoč. Zavedamo se, da bomo na tej poti naleteli še na številne težave in tendence, ki se bodo zavestno ali nezavestno upirale novim družbenim odnosom.

Vse delegate naše konference bi rad pozval k čim večji dejavnosti, saj bomo le z aktivnostjo uresničevali delegatski sistem kot nov instrument samoupravljanja, političnega odločanja in oblasti delavskega razreda.

Tudi mi varčujemo

Mnogo gospodarstvenikov letošnje leto primerja z letom 1929, oziroma z leti svetovnega gospodarskega poluma. Opozarjajo pred potratnostjo in uveljavljajo najstrožje ukrepe, da bi vsaj omejili, če že ne zaježili, porabo predmetov, ki v vsakodnevnem življenju niso neobhodno potrebni.

Tudi naše gospodarstvo se zaveda težkega položaja, toda ne smemo delati kampanjsko, temveč načrtno. Vemo, kje je potrebno začeti in kaj početi. Če bi na primer začeli pri disciplini na delovnem mestu, bi veliko prihranili, saj predpisani delovni čas izkoriščamo le približno 50 odstotno. Preprost izračun kaže, da bi prihranili milijardne vrednosti. Štiri in pol milijona zaposlenih bi prihranilo na dan 18 milijonov delovnih ur, če bi res intenzivno delali ves delovni čas. Poglejmo še zanimiv podatek: petdnevno praznovanje na začetku letošnjega leta nas je veljalo približno 180 milijonov delovnih ur. Poprečni osebni dohodek je lani znašal 2.484 dinarjev, to je 13 din na uro. Skupni znesek za pet dni je torej približno 1,15 milijarde dinarjev.

Ob tako neodgovornem ravnanju z delovnim časom se lahko zgrozimo tem bolj, ker tako zanemarjamo vse prednosti kot dežela, ki so ji sicer prihranjene izgube zaradi delavskih stavk in drugih socialnih trenj.

V Jugoslaviji nismo vajeni varčevati z delovnim časom, s surovinami, z investicijskimi in potrošniškimi dobrinami, toda navaditi se bo treba. V ZR Nemčiji so s poostrenim varčevanjem zmanjšali porabo nafte za 9,9 odstotkov, premoga za 17 odstotkov in mazuta za 13 odstotkov. Pri nas pa v nedogled razpravljamo, kdo je dolžan izdelati program varčevanja in kdo ga naj izvaja. Pogosto pa slišimo vprašanje, ali se sploh splača varčevati in to predvsem od tistih, ki imajo opraviti z manjšo odgovornostjo in nižjimi vrednostmi. Nespodobno vplivajo tudi nestimulativni pravilniki o nagrajevanju. Analize kažejo, da v državi vsak dan neopravičeno izostane z dela poprečno 230.000 ljudi, to je toliko, kolikor jih je zaposlenih v kmetijstvu. Velika škoda se dogaja tudi zaradi preštevilnega izmečka in odpadkov surovin, zaradi neustreznega izkoriščanja strojev, slabe organizacije dela in nizke storilnosti. Če bi proizvodne stroške zmanjšali za 1 odstotek, bi ostanek dohodka povečali za 12 do 14 odstotkov.

Vsekakor bi morali spremeniti našo miselnost in odnost do prekomerne potrošnje. (Iz DE)

bo delegatski mehanizem postal temelj skupščinskega sistema in vseh drugih samoupravnih in političnih institucij pri upravljanju družbenih zadev in pospeševanju našega družbenega sistema.

Omeniti moram še en problem. V konferenci, katere se

30 letnica osvoboditve je hkrati tudi celoletni praznik dela nas delovnih ljudi, kar nas obvezuje k še boljšemu uspehu za prihodnje leto

NAŠ RAZGOVOR

S pridnostjo do uspeha

Naš pogovor je tokrat stekel z mlado Anico Severjevo, pa ne o splošnih problemih, temveč o njeni marljivosti pri šolanju. Anica je namreč izredno končala 7. in 8. razred osnovne šole.

Od kod ste?

Rojena sem v bližini Krškega v kmečki družini. Bilo nas je četrto otrok, dela vedno veliko, tako da sem končala samo 6 razredov osemletke. S šestnajstimi leti sem odšla k sorodnikom v Ljubljano.

In kaj vas je privabilo v Ljubljano?

Predvsem služba. Sicer bi dobila zaposlitev v domačem kraju v tovarni Lisca, toda to delo me takrat ni veselilo, pa sem šla raje v Ljubljano iskat srečo. Kmalu sem se zaposlila pri privatniku, kasneje pa v Žitu, TOZD Mlini. Tu je bilo delo naporno, umazano, zato sem na tem delovnem mestu vzdržala le tri leta. Štiri leta in pol delam zdaj v TOZD Šumi.

Kako da ste se odločili za izredno šolanje?

Že takrat, ko sem prišla v Šumi, sem si želela, da bi dokončala osnovno šolo. Hotela sem 7. in 8. razred delati izredno na Delavski univerzi, a brez podpore in razumevanja svoje okolice ne bi zmogla. Za nekaj časa sem to misel opustila. Poročila sem se, postala mama dveh hčerkama. Pred dvema letoma pa se mi je spet ponudila prilika za šolanje in sem jo izkoristila.

Ste imeli težave pri šolanju?

Seveda. Delo v tovarni, družina, stanovanjska stiska, a z dobro voljo se da vse storiti. Predavanja smo imeli ob sobotah, torej še takrat, ko bi se lahko posvetila svoji družini, nisem utegnila. Morala sem nadoknaditi, kar sem zamudila. Učila sem se predvsem zvečer, ko sta otroka zaspala, drugače ni bilo mogoče, vsi štirje smo namreč živeli v enem samem prostoru. Razumevanje delovne organizacije in trdna volja sta pripomogla, da sem v najkrajšem možnem času končala šolo. Zelo hvaležna sem svoji temeljni organizaciji združenega dela Šumi za pomoč, šolske potrebe plačano in plačano šolnino.

Delali ste še v starem Šumiju, kaj pa bi povedali o novem?

Sedanji delovni prostori so neprimerno boljši, tako da je počutje na delovnem mestu dobro, storilnost večja. No, res ni primerjave. Rada bi, da norme ne bi bile tako visoke, čeprav ne smem reči, da se prav s težavo dosežejo. Ali pa naj bi bile vsaj plače boljše, če že norme ostanejo.

Kakšne želje in načrte imate za v bodoče?

Največja želja je novo stanovanje, katerega bomo dobili preko solidarnostnega sklada pri občini. Potem pa, da bi odnosi na delovnem mestu ostali vedno tako dobri, kot so zdaj. Aha, še nekaj, ko dobim novo stanovanje, bom prav gotovo nadaljevala šolanje. Z marljivostjo, veseljem in vestnostjo uspeh prav gotovo ne bo izostal.

Anici Severjevi želimo same najboljše ocene!

Stanovanjska posojila

Stanovanjska posojila se dodeljujejo iz sredstev, namenjenih za reševanje stanovanjskih problemov delavcev. Viri teh sredstev so:

1. sredstva, izločena za stanovanjsko gradnjo, ki ostanejo v OZD,
2. anuitete od danih stanovanjskih posojil,
3. iz posojil za stanovanjsko gradnjo, najetih pri banki,
4. iz sredstev, ki jih po zaključnem računu v ta namen izloči OZD.

Delavec lahko pridobi stanovanje ali stanovanjsko hišo v osebni lasti na osnovi varčevanja in solidarnostnega sodelovanja banke, samoupravne stanovanjske skupnosti in organizacije združenega dela. Sredstva za nakup stanovanja ali zidavo družinske hiše delavec pridobi s posojilom, ki mu ga odobri OZD po pravilniku do višine 40 % vrednosti standardnega stanovanja ob pogoju, da ima zagotovljeno lastno udeležbo na osnovi namenskega varčevanja, in sicer:

- z namenskim varčevanjem pri banki za stanovanjska posojila,
- s stanovanjskim posojilom pri banki na podlagi namenskega varčevanja,
- s posojilom pri stanovanjski skupnosti ob pogoju, da je namensko varčeval.

Za evidenco in urejanje stanovanjskih zadev v organizaciji združenega dela skrbi posebna strokovna služba. Ta izda enoten formular za prošnje in vodi kartoteko prosilcev za stanovanjska posojila. Potrebno je pregledati stanovanjske razmere prosilcev in kontrolirati koriščenje sredstev, oziroma stanje gradnje ali obnavljanja. Stanovanjsko posojilo delavci lahko dobijo za:

- nakup stanovanja v osebni lasti,
- zidavo stanovanjske hiše,
- rekonstrukcijo obstoječega stanovanja ali hiše s pogojem, da se s tem poveča stanovanjska površina ali se izboljšajo stanovanjske razmere s sanitarno opremo.

Odplačilni pogoji pa so naslednji:

1. Minimalni rok odplačila stanovanjskega posojila je 25 let.
2. Obresti znašajo 2 %.
3. Minimalna lastna udeležba je 20 % vrednosti standardnega stanovanja, kar velja tudi za prvi dve točki.

Kriteriji za dodeljevanje stanovanjskih posojil delavcem so:

1. stanovanjske razmere — brez stanovanja, neprimerno stanovanje, podnajemništvo,
2. namensko varčevanje za stanovanje, oziroma za stanovanjsko hišo ali druga lastna udeležba pri gradnji stanovanjske hiše,

3. materialni položaj prosilca in njegove družine,

4. zdravstveno stanje v družini — težje kronične bolezni ali invalidnost,

5. skupna delovna doba in posebej delovna doba v delovni organizaciji,

6. interes delovne organizacije z namenom, da se izprazni najemno stanovanje, s katerim razpolaga delovna organizacija ali za katerega z dogovorom pridobi razpolagalno pravico,

7. deficitarna delovna mesta,

8. uspešnost in prizadevnost pri delu ter aktivnost v samoupravnih organih.

Stanovanjska posojila dobijo delavci na osnovi pismene razpisa za dodeljevanje stanovanjskih posojil. Vsebinsko in izvedbo razpisa mora določiti po pravilniku, ki mora določiti tudi način sklenitve posojilne pogodbe. Sklepi o dodeljenih stanovanjskih posojilih morajo biti objavljene

ni tako kot razpis. Posojilna pogodba mora vsebovati tudi pogoje odplačevanja posojila v primeru, če delavec odpove delovno razmerje po lastni želji ali krivdi.

Stanovanjski program je letos zelo obširen in primarne pomena na področju družbenega standarda. Zagotoviti bo treba razdelitev kreditov na podlagi ogledov in ocenitve dejanskega stanja in socialnega položaja prosilcev. Rešiti bomo morali vsaj najkriticnejše stanovanjske probleme samskih delavcev. Pristopiti bo treba k izdelavi novega samoupravnega sporazuma o delitvi sredstev za nakup, gradnjo ali adaptacijo stanovanj. Več pozornosti bo potrebno posvetiti kadrom, ki so nujno potrebni za razvoj kombinata in jim zagotoviti primerna stanovanja.

Za vodenje družbenega standarda je nujno potrebna stalna povezava z vsemi TOZD in seveda zanimanje vseh pristojnih organov za reševanje tovrstnih problemov.

II. športne igre živilcev se bližajo

Prireditveni odbor in predstavniki vseh podjetij — udeležencev II. športnih iger delavcev v živilski, tobačni in kmetijski stroki so imeli sestanek 20. marca. Seznanili so se z nekaterimi že znanimi natančnimi podatki, ki jih je zbral prireditelj.

Datum živilskih iger 7. junij, to je sobota, ni več premakljiv. Prijavljenih je že 14 organizacij združenega dela. Približno 700 tekmovalcev in tekmovalcev se bo pomerilo v 106 ekipah.

Najbolje uvrščeni ekipi bo podeljen prehodni pokal, razen tega bodo ekipe na prvem, drugem in tretjem mestu prejele pokale, po panogah bodo za prva tri mesta podeljene plakete, vsi udeleženci pa bodo dobili diplome.

Slovesna razglasitev rezultatov in podelitev pokalov bo v hotelu Lev.

Še pred tekmovanjem živilcev bodo vsi udeleženci dobili bilten in značke.

700 tekmovalcev — delavcev v živilski stroki, že priča o množičnosti teh športnih iger. Povečali smo tudi število panog, v katerih se bodo pomerili, na novo je letos kros, vlečenje vrvi, žal pa je ženska odbojka spet odpadla, saj se je prijavila samo ena ekipa. Upamo, da bo prihodnje leto več zanimanja tudi za odbojko pa morda še za košarko in še kaj.

Zdaj je pred Žitovimi športniki pač največja skrb, da se čim bolj pripravimo na športne igre. Za posamezne panoge so omogočene priprave in udeležimo se jih, da si pridobimo dovolj kondicije in tehnike. Srečo si bomo zaželeli pa šele tik pred zdajci, zaenkrat se še ne smemo zanašati nanjo.

Glasnik je vaš časopis, zato dopisujte vanj!

Anica Severjeva pri delu

IZ NAŠIH TOZD

Srečanje veteranov v Domžalah

V Domžalah že dolgo nismo imeli velikih slovesnosti, ob kakršnih naj bi nas obiskal novinar, da bi predstavil našo delovno enoto bralcem Glasnika. Zdaj pa bom kar jaz ob tovariškem srečanju dolgoletnih članov — veteranov — našega ožjega kolektiva na področju delovne enote Domžale, TOZD Mlini, napisal nekaj vtisov in ne nazadnje spominov iz »dobrih starih časov«.

V prijaznem gostišču Repovž v Domžalah so se 22. maraca letos zbrali delovni veterani, naši dolgoletni sodelavci. Kot se ob takih prilikah spodobi, sta slavljenca najprej pozdravila direktor delovne enote tovariš Gabrijel Pugelj in direktor TOZD Mlini tovariš Marjan Jerman.

Tovariš Jerman je med drugim dejal, da ima DE Domžale ter seveda slavljenca s tem velike zasluge pri razvoju kombinata. Omenil je, da ne bi smeli pozabiti na njihov delež pri izgradnji tako velikega in uspešnega podjetja.

Slovesnemu delu srečanja je sledilo živahno razpravljanje in obujanje spominov na dobre, uspešne pa tudi težke trenutke v desetih, dvajsetih in več letih dela in odpuščanja. Spominjali so se časov pred združitvijo, ko so delali v večih manjših mlinih v Homcu, Radomljah, Viru, Jaršah, Domžalah, Študi, Podrečju, Bistrici in drugih mlinih na našem področju. Za tiste čase je bil najmodernejši in največji mlin Homec, mlin na Viru pa je bil polavtomatski in so ga pred zdru-

zaradi zastarelosti opustili in na njegovem mestu zgradili stanovanjski blok. Zaradi ekonomičnosti in centralizacije proizvodnje so že takrat opustili nekaj najmanjših in zastarelih mlinov, izpadle kapacitete pa so nadoknadili s povečanjem in modernizacijo mlinov na Viru in na Homcu.

V takratnih mlinških obratih je bilo zelo veliko težkega fizičnega dela, saj so na primer vse vagone, napolnjene z rinfuznim žitom razkladali samo ročno. S »trigelnji« so polnili vreče, nato pa jih večinoma s konjsko vprego in enim traktorjem prepeljali v mline. Tu pa so morali delavci težke, tudi nad stodvajset-

žitvijo prenovili in mu povečali kapacitete. Za to imata največ zaslug tovariš Rade Ludvik, takratni direktor mlin-

Slovesnemu delu je sledilo obujanje spominov

ske industrije Domžale in tovariš Albin Osjak. V vseh teh mlinih je delalo in si služilo kruh nekaj nad sto delavcev. Potem so mlin v Domžalah

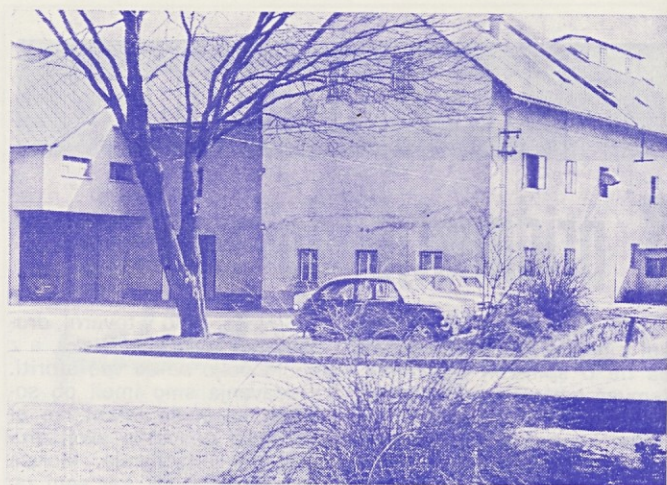
kilogramske vreče na ramah znositi v skladišča in jih »štosati« do petnajst vreč visoko.

Da bi opravili težko fizično delo in povečali produktivnost, so potem pri perspektivnejših mlinih zgradili manjše silose, druge pa so ukinili. Z zgraditvijo silosov je odpadlo najtežje fizično delo na železniških postajah pa tudi v mlinih, produktivnost pa se je povečala za 100 odstotkov. Razkladanje vagonov s transportnimi polži je bilo mnogo učinkovitejše in lažje, v mlinih pa se je žito s prikolic stresalo v jaške silosov.

Starejši mlinarji se spominjajo tistih starih obrtniških mlinov, ki jih ni mogoče niti primerjati z današnjimi. Medtem ko v današnjih zmeljemo po več vagonov dnevno, so v nekaterih takratnih mlinih zmelili komaj po nekaj tisoč kilogramov žita na dan, le v mlinu Homec so že tedaj zmelili 20 tisoč kilogramov dnevno.

V nekaterih mlinih so bili namesto valjčkov kamni, namesto planskih sit pa cilindri za sejanje moke. O pralnicah in modernih čistilnih strojih za pšenico se nam takrat niti sanjalo ni. Taki mlini seveda niso bili sposobni mleti večjih »izplenov« mok, zato so tudi postajali nerentabilni ob hitrem razvoju tehnike in avtomatizacije.

Ob spominih in kramljanju o preteklih časih pa se je porodilo tudi vprašanje, kaj danes in jutri. Ostala sta dva mlina in etažno skladišče, ki naj bi predstavljal silos, v katerem ni mogoče ločeno skla-

Opuščanje zastarelih mlinov je prineslo na drugi strani modernizacijo mlinov na Viru in Homcu

diščiti pšenice po vrstah in kvalitetah, kaj šele mleti po tehnoloških zahtevah. Sredstev za izboljšavo ni. Pojavlja se bojazen, da bo tudi preostala mlina doletela usoda

nekdanjih številnih mlinov na našem področju. Delavci na domžalskem področju smo si edini v želji, da besedam in obljubam sledijo tudi dejanja.

M. K.

Tudi mi v Ljubljani smo praznovali

Čeprav je minilo že nekaj mesecev od podelitve denarnih nagrad 10 in 20 let zvestim Žitovcem, so se samoupravni organi delovne enote Ljubljansko področje odločili, da povabijo vse dolgoletne sodelavce na družabno srečanje. 11. aprila so se jubilarji zbrali v gostilni Lovše v polnem številu, saj je takih srečanj malo.

Vse prisotne je pozdravil direktor DE tovariš Ivan Zore in orisal prehojeno pot. Med jubilarji so delavci, ki so prav od začetka prispevali svoj delež k razvoju kombinata ter s tem zagotovili lepši današnji in jutrišnji dan. Obrazložil je tudi naloge, ki nas čakajo v prihodnje. Splošna gospodarska situacija nam narekuje, da uresničevanje zadanih nalog jemljemo resno. Enotnost in odločnost naših delavcev pa je zagotovilo, da bomo uspeli.

Na koncu se je prisrčno zahvalil vsem dolgoletnim sodelavcem za trud in vestno delo v preteklih letih in jim zaželel, da bi še nadaljnje obletnice dočakali zdravi in

zadovoljni v našem kolektivu. Naši slavljenca so:

20 let

Drašček Štefka
Belak Angela
Drglin Francka
Femec Adolf
Klobasa Anton
Koban Jože
Bazovičar Matevž
Lebar Alojz
Perc Drago
Mohar Franc
Pavčič Miro
Osjak Albin
Jerlah Jože
Zemljič Franc
Jerman Marjan
Bertoncelj Mica

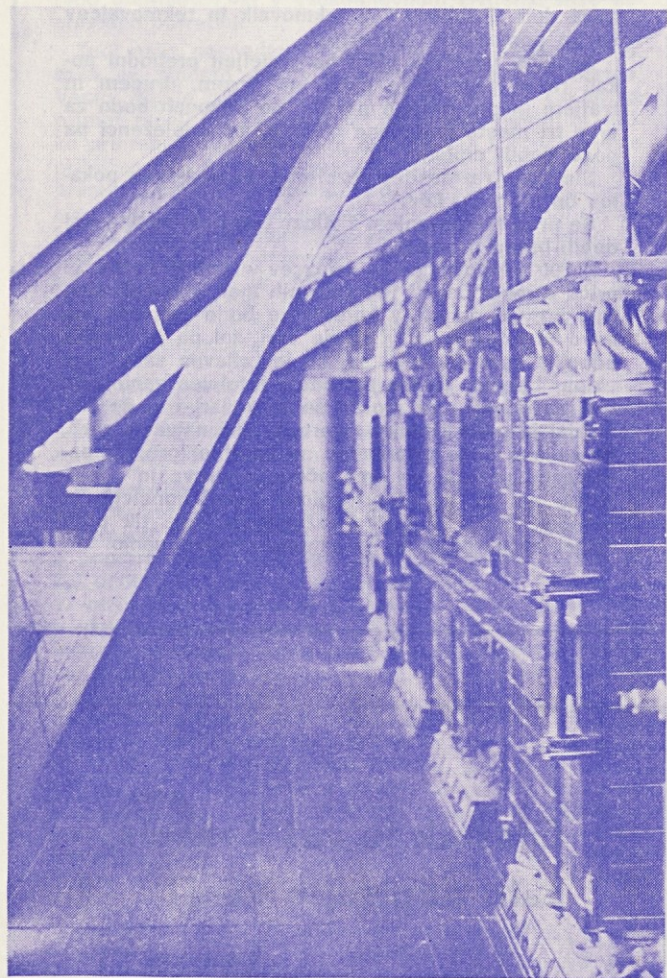
10 let

Bojt Tonka
Franko Marjeta
Furlan Marija
Mešič Ana
Intihar Ivanka
Plahutnik Tilka
Jančar Jože
Mičović Mičo
Kordiš Anica
Popovič Draga
Smolič Jože.

B. G.

Jubilarji v DE Ljubljansko področje

Luknjica pri luknjici, pa vendar vodo drži...

za našo varnost - za našo varnost - za našo varnost - za našo varnost

POUČEVANJE IN VARNOSTNA VZGOJA

RZVD (14. in 15. člen) določa, da so OZD dolžne poskrbeti, da vsakdo, preden je razporejen na delo, spozna delovne pogoje in nevarnosti dela, ukrepe in sredstva za varstvo pri delu, med zaposlitvijo pa skrbeti za njegovo vzgojo in izpopolnjevanje znanja iz varstva pri delu. Poučevanje delavcev mora biti teoretično in praktično. TOZD ne sme dovoliti delavcem, da samostojno opravljajo, vodijo ali nadzirajo dela, pri katerih so nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare večje, dokler nimajo potrebnega znanja o varnosti pri delu.

DELOVNA MESTA S POSEBNIMI DELOVNIMI POGOJI

V to skupino spadajo vsa delovna mesta z večjo nevarnostjo poškodb in zdravstvenih okvar. Tu se morajo izvajati posebni ukrepi in normativi po predpisih varstva pri delu. Delovna mesta s posebnimi pogoji dela, to je s povečano nevarnostjo, morajo biti določena v splošnem aktu OZD. Določiti je treba pogoje, ki se nanašajo na starost, strokovno usposobljenost, zdravstveno, telesno in duševno stanje delavcev. V to skupino spadajo dela, kjer se pojavlja prekomeren ropot, delo v prahu, težko fizično delo, preprihi, velike spremembe temperature, škodljivosti, vezane na nefiziološke pogoje dela.

Periodični pregledi in preizkušanje delovnih priprav in naprav

Med splošne obveznosti OZD in TOZD spada tudi skrb za periodična — občasna preiskovanja kemičnih in bioloških škodljivosti ter mikroklima v delovnih prostorih oz. preizkušanje delovnih priprav in naprav. (RZVD čl. 16)

Namen teh preizkusov in preiskav je, ugotoviti ali je z vsemi možnimi ukrepi zagotovljeno varno delo v nekem prostoru, zlasti kar zadeva varnost glede na dovoljene meje koncentracije škodljivih plinov, hlapov, prahu, ropota, raznih sevov, kar zadeva varnost pred poškodbami, ki bi jih lahko povzročili posamezni deli raznih priprav ali naprav itd.

OZD in TOZD so dolžne zagotoviti periodične preizkuse predvsem za razna dvigala in druga transportna sredstva, tlačne posode, kompresorje, mehanske ali hidravlične stiskalnice in slično.

b) Posebne obveznosti OZD in TOZD se nanašajo na obveznosti do organa nadzora — inšpekcije dela. Vsaka OZD je dolžna:

— najmanj 8 dni pred začetkom svojega dela ali pred začetkom dela svoje nove organizacijske enote o tem obvestiti pristojni organ za inšpekcijo dela. V tem roku lahko inšpektor ugotovi, če so izpolnjeni pogoji za varno delo;

— v roku 8 dni, po času, ki je bil s strani inšpekcije dela določen za odpravo pomanjkljivosti, poročati o izvršitvi zadanih nalog;

— obvestiti pristojni organ inšpekcije o vsaki kolektivni nesreči, o vsaki smrtni nesreči in o vsaki hujši poškodbi oz. nesreči. (RZVD čl. 22)

PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELAVCEV

Obveznosti skrbeti za izvajanje varstva pri delu nimajo samo OZD in TOZD, organi upravljanja in vodstveno osebje, ampak vsi člani delovne skupnosti. Ta obveznost izhaja iz pravic in dolžnosti, ki jih imajo vsi člani delovnih skupnosti kot samoupravljalci.

Zaradi tega zakonodaja o varstvu pri delu nalaga pravice in dolžnosti tudi samim delavcem, na katere se varstvo — zaščita pri delu predvsem nanaša. (RZVD čl. 26 in 27)

Osnovne pravice iz varstva pri delu so zlasti naslednje:

— delavec lahko odkloni delo oz. zapusti delovno mesto, če mu grozi neposredna nevarnost za življenje;

— od svojih predpostavljanih ima pravico zahtevati, da odklonijo nevarnosti, ki pretijo njegovemu zdravju na delovnem mestu. Če to ne storijo, lahko odkloni delo tako dolgo, dokler niso nevarnosti odstranjene;

— od odgovorne osebe — svojega predpostavljenega — ma pravico zahtevati, da ga izčrpno seznani z nevarnostmi na delovnem mestu in ga poduči o varnem načinu dela;

svojega življenja in zdravja, prav tako pa tudi življenja in zdravja svojih sodelavcev;

— upoštevati mora predpisane varstvene ukrepe in tudi sam skrbeti za izvajanje in pospeševanje varstva pri delu;

— če opazi kakšno pomanjkljivost, okvaro ali pojav, ki bi lahko ogrozil varnost pri delu, mora to takoj sporočiti svojim predpostavljenim;

— med zaposlitvijo mora nenehno izpopolnjevati svoje znanje iz varstva pri delu;

— dobljena sredstva za osebno varnost mora uporabljati namensko, ravnanje z njimi pazljivo in jih vzdrževati v brezhibnem stanju;

— v kolikor ima kakšno zdravstveno hibo ali bolezen, ki se z zdravniškim pregledom težko ugotovi, mora to sporočiti, ko nastopi delo, oz. pozneje, če se bolezen pojavi med zaposlitvijo.

V kolikor se pri uveljavljanju pravic iz varstva pri delu delavec sreča z nasprotnim mnenjem OZD in TOZD, mora OZD oz. TOZD o tem obvestiti ustrezen organ inšpekcije, ki razsodi o upravičenosti oz. neupravičenosti delavčeve zahteve. Seveda se lahko tudi delavec obrača na inšpekcijo dela in prosi za razna pojasnila, nasvete in slično.

ODGOVORNOST

Za izvajanje varstva pri delu v TOZD je glavna odgovorna oseba direktor. Prav tako je za izvajanje varstva pri delu odgovorna na svojem delovnem področju tudi vsaka druga oseba.

Za vsako neizpolnjevanje obveznosti do varstva pri de-

ki tudi izreka kazni. Te so lahko: opomin, javni opomin, premestitev na drugo delovno mesto in tudi izključitev iz TOZD.

Na osnovi veljavnih zakonskih predpisov ugotavljajo krivdo in izrekajo kazni sodniki za prekrške in sodišča. Kazni so predvidene za TOZD, zasebne delodajalce, odgovorne osebe v TOZD in tudi za delavce.

čim bolj varne delovne pogoje.

Vzroki nezdod pri delu v letu 1974:

Iz tabele II vidimo, da število nesreč pri delu iz leta v letu pada, saj smo imeli leta 1971 8,5 % poškodovanih delavcev in 130 poškodb, v letu 1974 pa imamo 5,9 % poškodovanih delavcev in 109 poškodb. Če še primerjamo, da je število zaposlenih de-

Ooo... ruk!

ZAKAJ NESREČE

Poročilo službe varstva pri delu o nesrečah pri delu v letu 1974

Želimo vam prikazati vzroke, število in gibanje nesreč v letu 1971 in letu 1974 in spodbuditi vaše razmišljanje, kako zagotoviti in ustvariti

lavcev naraslo od 1504 v letu 1971 na 1811 v letu 1974 vidimo, da so se nesreče pri delu zmanjšale za 29 %, kar predstavlja za delovno organizacijo velik delovni in finančni uspeh.

Poškodbe v TOZD po delovnih dnevih

I.

Vzrok	Št. poškodb
1. Nesmotni in nestrokovni pristop k delu	9
2. Neustrezni delovni prostori (mastni podi, stopnice)	16
3. Kršitev varnostnih predpisov, malomaren odnos do dela	15
4. Natrpani prehodi in delovni prostori	8
5. Slaba organizacija dela	4
6. Slabo orodje, ključ, kladiiva itd.	6
7. Motnje v tehnološkem procesu	4
8. Neuporaba zaščitnih sredstev	23
9. Na redni poti na delo	14
10. Na redni poti z dela	10
Skupno vseh	109

Primerjava nesreč pri delu v letu 1971 in v letu 1974

II.

	1971	1974
1. Število vseh zaposlenih	1504	1974
2. Število poškodb in delovnih nezdod	130	109
3. Število poškodb in delovnih nezdod v %	8,5	5,9
4. Število poškodb na delovnem mestu	104	85
5. Število poškodb na poti v službo in domov	26	26
6. Število izgubljeni dni na eno delovno nezdodo, to je eno poškodbo na delu	17,5	14,8
7. Število izgubljeni dni na eno prometno nezdodo	19,7	22,7
Skupno število izgubljenih delovnih dni	2401	2060

TA VOZNIK IZZIVA NESREČO

— pri opravljanju dela ima pravico do opreme in sredstev za osebno varstvo, ki so za takšna dela predpisana.

Poleg navedenih pravic ima delavec tudi s pravicami tesno povezane dolžnosti, in sicer:

— svoje delo mora opravljati z vso pazljivostjo, da s tem prispeva k varovanju

lu pa lahko oseba na delu odgovarja, in sicer:

— DISCIPLINSKO, na osnovi splošnih aktov delovne organizacije;

— KAZENSKO IN MATERIALNO oz. ODŠKODNINSKO, na osnovi veljavnih zakonskih predpisov.

Disciplinsko odgovornost ugotavlja znotraj OZD in TOZD disciplinska komisija,

za našo varnost - za našo varnost - za našo varnost - za našo varnost

Poškodbe v TOZD po delovnih dnevih

	zaradi nesreč izgubljeno		popreč. zaposl. delavcev	vrednost OD v din	% nesreč po del. dnevih
	dni	ur			
1. Imperial Krško	32	256	197	4925	0,06
2. Pekarna Dolenjska	132	1056	80	21996	0,60
3. Pekarna Kranj	79	632	71	14359	0,40
4. Šumi Ljubljana	592	1736	232	86858	0,96
5. Pekarna Ljubljana	300	1496	237	31446	0,46
6. Triglav Lesce	46	368	201	7235	0,09
7. Maloprodaja	79	632	73	12280	0,40
8. Mlini	316	2528	158	53113	0,75
Pekarna Kamnik	92	736	48	152,79	0,72
Domžale	145	1160	77	24116	0,71
Notranjsko	20	160	71	3438	0,10
9. DSSS - delavnice	181	1448	244	33463	0,27
10. Gorenjka	46	368	73	6988	0,23
Kombinat	15576	1811	315496		0,43

Iz gornje tabele vidimo, da je največji odstotek v TOZD Šumi, to pa zaradi selitve tovarne v nove prostore in prilagajanja na nove delovne pogoje. Največ nezgod je bilo zaradi padcev na mokrih in mastnih tleh; strokovne službe in vodstvo TOZD morajo ta problem rešiti čim prej. Ne smemo dopustiti, da bi v tem obratu še prihajalo do tako nevarnih poškodb pri delu.

Tudi v TOZD, kjer prihaja do večje fluktuacije delovne sile, opazimo večji odstotek poškodovancev.

Zavedati se moramo, da ima organizacija pri nesreči poleg izgubljenega OD še izgube zaradi motenj v proizvodnem procesu in še izdatke, ki nastanejo zaradi stroškov zdravljenja, rehabilitacije,

raznih nadomestil itd., da materialno škodo, ki nastane na opremi in materialu kot spremljevalka skoraj vsake nesreče na delu, sploh posebej ne omenjamo.

Za delovno organizacijo predstavljajo precejšnje stroške tudi razni zahtevki poškodovanih delavcev.

Če analiziramo vse poškodbe pri delu v TOZD, vidimo, da se največ poškodb zgodi zaradi neustreznih delovnih prostorov (mastni podi, stopnišča), kršitve varnostnih predpisov, neuporabe zaščitnih sredstev, malomarnega odnosa do dela.

Poškodbe na poti v službo in iz službe (prometne nesreče) so tudi v upadanju, kar je razvidno iz podatkov. V letu 1971 smo imeli pri 1504 zaposlenih 26 prometnih ne-

sreč, v letu 1974 pa pri 1811 zaposlenih 24 prometnih nesreč.

Iz vseh teh števil, tabel, lahko takoj ugotovimo, da so delovni pogoji vedno boljši, varnejši. Vsi pa se moramo zavedati, da je varnost pri delu eden nepogrešljivih pogojev za napredek delovne organizacije za našo osebno srečo in srečo naših družin. Če hočemo to varnost doseči v čim popolnejši obliki, potrebujemo sodelovanje nas vseh.

Vsi se moramo zavedati, da gradimo humano samoupravno socialistično družbeno skupnost, ki ji je človek največja vrednota. Zato moramo k problematiki varstva ljudi na delu pristopiti s tega splošno humanitarnega — človeškega vidika.

IZ NAŠIH TOZD

Delo v pakirnici

Pakirnica je majhen oddelek Pekatet, zaposluje 29 delavcev, ki pakirajo testenine. Trije pakirni stroji že izdajajo potrebo po zamenjavi. Dva se vrtita v dveh izmenah, tretji pa zaradi premajhnih zmogljivosti še v nočni izmeni. Prav nočno delo pomeni za naš oddelek precej težav, saj se ga ogne, kdor se le more,

z bolniško ali pa z odhodom v drugo podjetje. Moram pa se pohvaliti, da imamo kljub temu nekaj delavcev, ki vztrajajo že deset pa tudi dvajset in več let pri nas. Prav ti so s svojo strokovnostjo in izkušnjami najboljši delavci. Škoda, da takšnih članov kolektiva ni več, mlajši delavci so večinoma nekvalificirani,

pa moramo toliko bolj paziti na kakovost in količino. Soočamo se z vedno ostrejšo konkurenco na našem in na tujem tržišču, še posebno v severnoevropskih državah.

Za mlade delavce smo preko mladinskega aktiva organizirali dopolnilno izobraževanje, tečaje pa bi morali ponavljati. Težava je v tem, ker delavci iz bratskih republik našega jezika ne razumejo prav dobro. Tudi sicer so oni

večkrat v težavah, zlasti s stanovanjem, saj morajo kot podnajemniki odšteti kar precej denarja. Tudi pri delu bi sprva rabili več razumevanja in tovariške pomoči.

Interes po dodatnem izobraževanju je obojestranski, tudi s strani vodstva imamo vso podporo. Tehnologija v naši dejavnosti pač zahteva čedalje boljše in bolj razgledane delavce, ki bodo potem tudi boljši samoupravljalci.

Letošnje leto je proglašeno za leto žensk, to nas vzpodbuja, da pristopimo k delu.

Kakšen naj bi bil pravzaprav namen in cilj kluba, smo povprašali. Delovni program kluba bi bil zelo obširen, pravi Marija. Največ dela bi posvetili ženi-delavki, ki se vsak dan sooča s težavami na delovnem mestu. Veliko je bolniškega staleža, tudi nepravilnega, precej je obolenj zaradi nepravilne in neredne prehrane. Klub bi se zavezal za reševanje problemov kot so družbena prehrana, iz-

Ženski klub

Zaposlenih žensk je vse več, večajo pa se tudi njihove težnje po enakovrednem uveljavljanju v družbi. Poleg tega želijo ostati žene in matere, tako je njihova obremenitev pravzaprav dvojna. O tem smo se pogovarjali s tovariščo Marijo Riglerjevo iz TOZD Pekarne Ljubljana in zvedeli za idejo o ustanovitvi ženskega aktiva.

Takole pravi Marija Rigler-

jeva: Misel, da ustanovimo klub žensk, je nastala že pred dvema letoma, na proslavi Dneva žena v TOZD Pekarne Ljubljana. Na žalost je ostalo samo pri tem. Navdušenje je bilo veliko in če bi takrat takoj pristopili k dejanju, bi že imeli kak uspeh. Na žalost pa smo bili premalo ali sploh nič delavni. Ideja je ostala, sklep je pozabljen, ampak zamujenega ni še nič.

menično delo, varstvo otrok, stanovanja in drugo.

Najprej bi bili seveda omejeni na našo TOZD, kasneje pa bi morda zavzeli širši obseg, je dejala tovarišica Riglerjeva.

Naši izdelki v hotelih Solaris

Sekcija kuharjev Jugoslavije je 12. in 13. marca letos organizirala kongres kuharjev — predstavnikov vseh hotelskih hiš iz vseh republik. V času kongresa v hotelih Solaris v Šibeniku je bila tudi vrsta degustacij znanih podjetij živilske industrije v Jugoslaviji.

Postalo je že tradicionalno, da Žito v času takih kongresov sodeluje z degustacijami svojih izdelkov. Letos smo priredili dve degustaciji slaščic, ki so bile izdelane z dodatki-polizdelki firme Boehringer, to so kreme, arome, želeji in drugo. Izdelke, ki so jih pripravili naši mojstri Jože Kos, Franci Šmon z Bleda in Stepančičeva iz Opatije, je kakih 300 degustatorjev pohvalilo, med njimi tudi šef kuhinje hotela Slon tovariš Strajner, šef kuhinje hotela Jugoslavija tovariš Žmikič in več drugih strokovnjakov. Prav tako so bile naše testenine na poskušnji deležne številnih pohval. Pekovski izdelki so bili

vključeni v menije. Gostje so bili posebej zadovoljni s francoskim kruhom, ki je bil na-rejen po Boehringerjevem receptu.

Udeleženci kongresa kuharjev so pokazali izredno zanimanje za naše izdelke, nekateri so že zaprosili za ponudbe, drugi so dobili vzorce. Posebno so se zanimali predstavniki gostinske šole in restavracije na Zagrebškem velesejmu. Predlagali so, da bi poskušnje pripravili tudi na Zagrebškem velesejmu. Veliko je takih, ki so zaprosili za obisk in demonstracije v njihovih slaščičarnah.

Degustacija na kuharskem kongresu v Šibeniku je torej zelo uspešna.

Delo v pakirnici

Naši otroci in mi

Kdo nima s svojimi otroki kdaj težav! Star pregovor pravi: Majhni otroci — majhne skrbi, veliki otroci — velike skrbi. Velikokrat pomaga pri naših prizadevanjih, da komu lahko povemo o tem, najbolje pa je seveda dobiti strokoven nasvet.

V tej novi rubriki bodo strokovnjaki odgovarjali na vaša konkretna vprašanja, da bi se potem sami lažje odločili za najustreznejše ravnanje.

Vabimo vas torej, vprašajte! Povejte, kaj in kako ste od otroka zahtevali, kaj je otrok dejansko storil in kako ste starši reagirali na otrokovo reakcijo.

Za uvod navajamo nekaj splošnih ugotovitev.

Verjetno ni staršev, ki svojim otrokom ne bi želeli ustvarjalnega in uspešnega življenja. Tudi vsa naša prizadevanja z njimi so usmerjena izključno k tem ciljem. Pa vendar vsi starši pri vzgajanju svojih otrok niso najbolj uspešni, nekateri celo povsem odpovedo.

Se je tudi vam kdaj zgodilo, da ste pri lastnem otroku doživeli nekaj povsem nasprotnega, kot ste pričakovali? Morda ste imeli že večkrat podobne težave? Vas to močno skrbi? Ste kdaj razmišljali o tem, kako sploh vzgajata svoje otroke? Za poklic ali delo, ki ga opravljate, ste se morali dolgo učiti. Kje in kdaj ste se učili vzgajanja?

Podobnih vprašanj bi si lahko postavili še mnogo. Verjemite, da bi prišli na kraju do ugotovitve, da je sicer že res, da bi se morali otrokom več posvečati, da pa je glavni vzrok za razne težave z otroki v tem, ker jih premalo poznamo. Že samo za njihovi navidezno preprostimi vprašanji tičijo včasih sila zvit pomeni, ki jih je težko razvozlati. Sploh je pogovarjanje z otroki mnogo pomembnejše, kot mislimo, in uspešno pogovarjanje je že kar neke vrste umetnost, ki je ne obvladajo vsi starši.

Mati, ki ni mogla dobiti mesta za svojega petletnega Frančka, je našla varstvo pre-

ko časopisnega oglasa. Ko je fantka prvič pripeljala v privatno varstvo, kjer je bilo že nekaj drugih otrok, ji je zagodel tole neprijetnost:

»Mama, glej kako navlečeno imajo tukaj!«

Mati je zardela in se začela opravičevati, toda gospodinja, ki je poznala otroke in jih je bila navajena, je zadre go hitro rešila:

»Veš, Franček, takšnile fantki kot si ti, pri nas sami pospravljajo svoje stvari. In prav nič nisem huda, če tega ne znajo takoj, sčasoma se bodo že naučili.«

Frančku je v trenutku odleglo. Tu me pa ne bodo neprestano gnjavili, kot me mama, tu se bo pa dalo živeti, si je mislil.

»Na svidenje, mama!« je še zavpil in se brez skrbi pomešal v povsem neznano okolje.

Ste kdaj razmišljali o jezi, ki se vam pojavi kot prehlad? Ali ni jeza čisto nekaj vsakdanjega? Kako se, kadar ste jezni, obnašate do otroka?

Nekateri starši znajo povsem prikriti jezo, nekateri pa, kadar so jezni, kričijo na svoje otroke in jih obkladajo z vsemogočimi žaljivkami. Ali veste, kdaj in kako se lahko razjezimo nad otrokom brez škode?

Vidite, zdaj smo pa verjetno tam, kjer tudi vas žuli čelvelj. Ob čisto vsakdanjih problemih, ki tarejo vas pri vzga-

janju otrok, bodo z nami razmišljali in poskušali svetovati strokovnjaki, predvsem praktiki, ki vsak dan rešujejo take pa tudi težje vzgojne probleme.

Da se boste lažje odločili za vprašanja, razmislite, kako se pogovarjate s svojimi otroki? Kako jih kaznujete in na-

grajujete? Kako jih učite odgovornosti in jih navajate na samostojnost? Kaj vam pomeni ubogljivost in kako vas vaši otroci ubogajo? Imajo vaši otroci pravo zabavo? Kakšne so njihove navade?

Razmislite o posebnih problemih in pojavih pri vaših otrocih! Ste opazili ljubosumnost in rivalstvo? Menite, da dajete otroku prave in razumljive informacije o spolnih vprašanjih? Kaj pomeni v družini za razvoj otrok vloga očeta in vloga matere itd.?

K. N.

vo, da bo eden izpolnil obljubo. Trdimo, da večinoma ne gre za pomanjkanje časa. Bralci si želijo več razgovorov z delavci, humorja, veselejše prispevke, križanke (ki bi prinesle tudi tolažilne nagrade, če bi bile nagradne!), osebno kroniko in kadrovske novice. Druge spet bolj zanimala delo delegatov, delo v posameznih temeljnih organizacijah, družbeno političnih organizacij, problemi delavcev, uresničevanje postavljenih programov. Naša naloga je čim bolj ustreči čim večim bralcem, trudili se bomo, da bodo sestavki razumljivi vsem, da bodo obravnavali probleme naših ljudi.

Vabimo pa tudi vse, ki so pripravljeni prispevati kakršnokoli gradivo, da sodelujejo z informativno službo. Zelo dobrodošlo je vsako obvestilo o kakem dogodku, problemu, opozorilo na kako vprašljivo temo ali zanimivost iz življenja delavcev. S tem bo zagotovljena pestrost informacij v vsestransko zadovoljstvo.

Sodelovali bi, toda ...

O čem želijo biti obveščeni, česa najbolj pogrešajo pri informiranju, kaj jih zanima, so delavci prijazno odgovorili v anketi.

Izpolnjenih anketnih listov smo prejeli kar precej iz vseh temeljnih organizacij, delovnih enot in delovne skupnosti skupnih služb. Vsi so si edini v zahtevi, da mora biti obveščanje rednejše in aktualnejše. Glasnik bi moral izhajati vsaj enkrat mesečno, oglasne deske bi morale biti oskrbovane, oziroma postavljene tam, kjer jih do sedaj še sploh ni. Vsekakor se bomo trudili, da bomo tem zahtevam ugodili in bolj pazili na rok. Res pa je tudi, da je aktualnost npr. v Glasniku omejena že s samim mesečnim izhajanjem in naj povemo še to, da traja od trenutka, ko je zbrano gradivo oddano v tiskarno pa do izida glasila še celih štirinajst dni. Kritika pa je kljub temu umestna.

Anketa je pokazala, da pomenijo oglasne deske zelo pomembno sredstvo obveščanja, še posebno pri tistih, ki imajo nižjo izobrazbeno stopnjo. Dejstvo je, da oglasne deske omogočajo dovolj enakovredno dvosmerno komuniciranje, če so le dobro urejevane in če so informacije prirejene sposobnostim tega medija.

Zelo veliko delavcev pogreša tudi zapisnike, poročila in sklepe s sej raznih komisij, odborov, organov, statistične podatke, analize in tabele o gospodarjenju, produktivnosti.

V glavnem naši delavci menijo, da je interno glasilo najprimernejše informativno sredstvo v organizaciji združenega dela. Prispevki pa naj bi obravnavali toliko tem, kolikor je bralcev. Uresničiti to željo bo seveda nemogoče, dokler ne bomo imeli goste in trdne mreže sodelavcev. Sodelavcev je v vseh temeljnih organizacijah združenega dela kar precej, kakor je pokazala anketa. Morda bi bilo bolje reči možnih sodelavcev, kajti od pripravljenosti do dejanskega sodelovanja izgleda,

ODOBRENI KREDITI V 5 LETIH OD 1970 DO 1974	
TOZD Triglav z obratom Tržič	820.000 din
TOZD Mlini z vsemi enotami	1.812.000 din
TOZD Šumi	813.000 din
TOZD Pekarna Ljubljana z obratom Samova	1.004.000 din
TOZD Gorenjka	411.000 din
TOZD Imperial Krško (v 4 letih)	951.000 din
TOZD Maloprodaja	360.000 din
TOZD Pekarna Kranj	190.000 din
TOZD Pekarne Dolenjska	370.000 din
Delovna skupnost skupnih služb	1.782.880 din
Skupaj	8.513.880 din

DODELITEV STANOVANJ V 5 LETIH TOZD ŠUMI	
1. Košir Dominik	2 sobno, novo
2. Klemenčič Marija	1 sobno, staro
3. Škrbinšek Jože	2 sobno, novo
4. Mikanovič Živko	1 sobno, novo
5. Nrecaj Begzada	2 sobno, staro
6. Miklavčič Karolina	1 sobno, staro
7. Dujmovič Pero, Marija	garsonjera, nova
8. Trinkavs Anica	garsonjera, starejša
Solidarnostni sklad	
9. Stokbauer Olga	
10. Sever Anica	
11. Cukulovič Aleksander	
12. Holjevac Marija	
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB	
1. Železnikar Janez	3 sobno, starejše
2. Vesel Lojzka	2 sobno, starejše
3. Ilar Bojan	2 sobno, novo
4. Aljančič Stane	2 sobno, novo
5. Puterle Franc	4 sobno, novo
6. Plestenjak Angela	garsonjera, starejša
7. Mayer Boris	2 in pol sobno, starejše
8. Pačnik Mili	solidarnostni sklad
9. Furlan Marjan	1 sobno, staro
10. Tome Janez	3 sobno, starejše

TOZD PEKARNA LJUBLJANA	
1. Žagovec Stane	2 in pol sobno, novo
2. Poglavšek Jože	1 in pol sobno, novo
3. Džurdžević Trivo	1 sobno, novo
4. Mežnarič Jože	2 sobno, starejše
5. Babič Drago	1 sobno, staro
6. Marinkovič Safija	solidarnostni sklad

TOZD PEKARNA DOLENJSKA	
1. Štrbenc Alojz	2 in pol sobno, novo
2. Buk Silva	1 in pol sobno, novo
3. Luzar Martin	garsonjera, nova

TOZD MLINI	
1. Cerkvenik Francka	2 in pol sobno, novo
2. Miklavčič Alojz, Ivanka	2 sobno, starejše
3. Glazar Jože	2 sobno, novo
4. Sedej Ivan	2 sobno, starejše

TOZD TRIGLAV	
1. Vidmar Leopold	2 sobno, novo
2. Luzar Martin, Betka	2 sobno, novo
3. Ivačič Anton	2 sobno, novo
4. Vrstvenšek Marija	2 sobno, starejše
5. Plejo Peter	1 sobno, staro
6. Žvan Anton	2 sobno, starejše
7. Kolarič Peter	2 sobno, novo
8. Poljanšek Franc	2 sobno, novo
9. Žefran Vilma	solidarnostni sklad

TOZD TRGOVINA	
1. Dujmovič Marija, Pero	garsonjera

Zakaj se noče igrati z nama?

Dopisujte

v

glasnik

Od tipkane strani do časopisa

Vas morda zanima, kako nastaja naš časopis?

Začne se z načrtovanjem vsebine, takoj nato pa se že soočimo s težavami pri zbiranju informacij. Informacije, ki bi morale pritekati v informativno službo, so ponavadi že zastarele ali pa jih sploh ne dobimo. Zapisnike oziroma sklepe s sej raznih organov, komisij ali odborov lovimo na vse načine. Trudimo se vzpostaviti mrežo informatorjev v vsaki delovni enoti, ki naj bi posredovala vsakršne novice o delu, poslovanju itd.

Za eno številko glasnika potrebujemo 30 do 40 tipkanih strani gradiva s fotografijami, risbami, skicami, tabelami. Lektorirane prispevke oddamo v tiskarno.

Delo v tiskarni lahko razdelimo na več faz: strojni stavek, lomljenje, ročni stavek, tiskanje-knjigotisk in obrezovanje. Strojni stavek dela tako kot strojepiska, le da strojepiska posreduje črke na papir, strojni stavec pa na svinčeno strojno vrsto. Več takih vrst je strojni stavek. Ko je vse gradivo prenešeno na strojni stavek, ga odtisnemo in dobimo krtačni odtis. Tega še pregledamo in v grobem odstranimo morebitne napake. Slike v klišarni pre-fotografirajo na cinkovo ploščo, izjedkajo in klišo je pripravljen za tisk. Strojni stavek in klišo je razporedimo po straneh, dodamo naslove, ki so ročno postavljeni. Obliko strani dokončno izoblikujemo še v ročni stavnici in ponov-

no naredijo krtačni odtis. Vrsto za vrsto še enkrat preberemo, kljub temu pa se nam še zmerom dogaja, da spregledamo napake, odgo-

Delavec in kultura

Kulturno življenje je nujen sestavni del življenja in dela vsakega delavca. To spoznanje je vedno bolj očitno in izginja mnenje, da se z vprašanji kulture ukvarjajo samo kulturniki. Potrošniki kulturnih dobrin niso več le elita, krog se naglo širi, kulturne dobrine niso več ločene od materialnih, temveč vse bolj postajajo sestavni del vsakdanjega delovnega dne. V tem je dosežen največji napredek v oblikovanju kulturne politike.

Naši delovni ljudje ne ostajajo več pasivni opazovalci kulturne politike, niso več brezbržni do oblikovanja programov in financiranja kulturnih dejavnosti, ocenjujejo porabo, obsojajo nesmotrno porabo sredstev. Večkrat so razočarani nad preskromnim vplivom svojih predlogov pri oblikovanju kulturne politike, zato so toliko večja pričakovanja obrnjena na kulturne skupnosti.

Naši delavci pogosto obiskujejo filmske predstave in od vsebine predvsem domačih filmov pričakujejo kvaliteto, izseke iz svojega življenja, razumljiv način prikazovanja, resnico, ki ni popačena. Takšne filme bi zagotovo lahko prodali tudi v tujino. Z družbenimi sredstvi bi vse-

vornost zanje pa naprtno tiskarskemu škratu.

Iz ročne stavnice stavek nadaljuje pot v knjigotisk, kjer šele dobimo časopis.

Naklada našega Glasnika je 2400 izvodov. Čas, ki ga potrebujemo za enkratno izdajo, je 14 dni, zato so tudi novice večkrat že zastarele.

In koliko vse to stane? V takšni nakladi kot je naša, velja tiskanje 15.840,00 din, ali en izvod 6,60 din.

kakor morali filmski ustvarjalci delati smotrneje, upoštevati bi morali kritične in upravičene pripombe delovnih ljudi, saj so filmi namenjeni njim.

Proklamiramo, da moramo delovnemu človeku omogočiti obiske gledaliških predstav, mu približati svetovne in zlasti domače dosežke Talijine umetnosti. Večinoma pa je ostajalo pri besedah, saj repertoarji slovenskih gledaliških hiš ne izpolnjujejo pričakovanj. Stanje se je sicer v zadnjih dveh sezonah izboljšalo, vendar pa občane odvrčajo od gledališča tudi neprimerne razmere znotraj teh hiš. Ob nekulturnih in nedemokratskih razmerah v kulturnih ustanovah delovni ljudje ne ostajajo neprizadeti.

Delavci v Žitu imajo abonmaje v SNG Drami in Operi, v Mestnem gledališču ljubljanskem in Šentjakobskem gledališču. Abonenti so tudi v dislociranih enotah, če v ti-

Z degustacijo treh novih kruhov smo se udeležili sejma Alpe-Adria. Za pultom se je zmeraj nabralo kar precej poskuševalcev.

stem kraju gostuje stalno gledališče. Zanimanje je zelo veliko, zlasti za predstave Mestnega gledališča ljubljanskega, ki ima pester spored od klasične tragedije do vedre in satirične sodobne domače komedije. Delovnemu človeku bomo približali kulturo tako, da mu bomo posredovali njemu dostopno in razumljivo umetnost, na ta način se bo navadil nanjo, postala mu bo vsakdanja potreba in vzbudila v njem težnjo po širjenju in poglobljanju svojega kulturnega udejstvovanja. Komaj ustanovljene kulturne skupnosti še niso mogle narediti večjega kora-

ka pri reševanju vsebinskih vprašanj. Pričakujemo pa, da bodo z urejenimi tehnično organizacijskimi problemi lahko čim prej zaživele in uresničevale svoj namen.

Pomembno je dejstvo, da povezovanje s kulturnimi in umetniškimi dosežki, športnimi in drugimi družbenimi dogajanjem zelo pozitivno vpliva na razpoloženje delavcev, na medsebojne odnose, dviga zavest, širi interese in obzorje, izosturje kritičen pogled na vsa dogajanja. Takšnih vplivov pa nikakor ne gre zame-tavati pri graditvi in izpopolnjevanju samoupravnih socialističnih odnosov.

Aforizmi

V mladosti je treba ljubiti, v zrelosti pisati knjige in v starosti naposled govoriti resnico.

Črnogledost mladih sloni na premajhnem znanju, črnogledost starih pa na prevečih spoznanjih.

Vsak človek želi dolgo živeti, nihče pa se neče starati.

Utrgajte cvet, ker bo ovel tako ali tako.

Tisti, ki ima jezik, ni moški, če z njim ne zna osvojiti ženske.

Nebo krasijo zvezde, moškega brki, ženske lasje.

TESTENINE

Rezka, Francka, Marijan, Edo trudijo se vsi, — da bi makaroni našli na tržišču — prvi bli. Regrat iz zemlje nam že tudi vsak dan bolj kriči, saj ob makaronih naših še najraje obtiči.

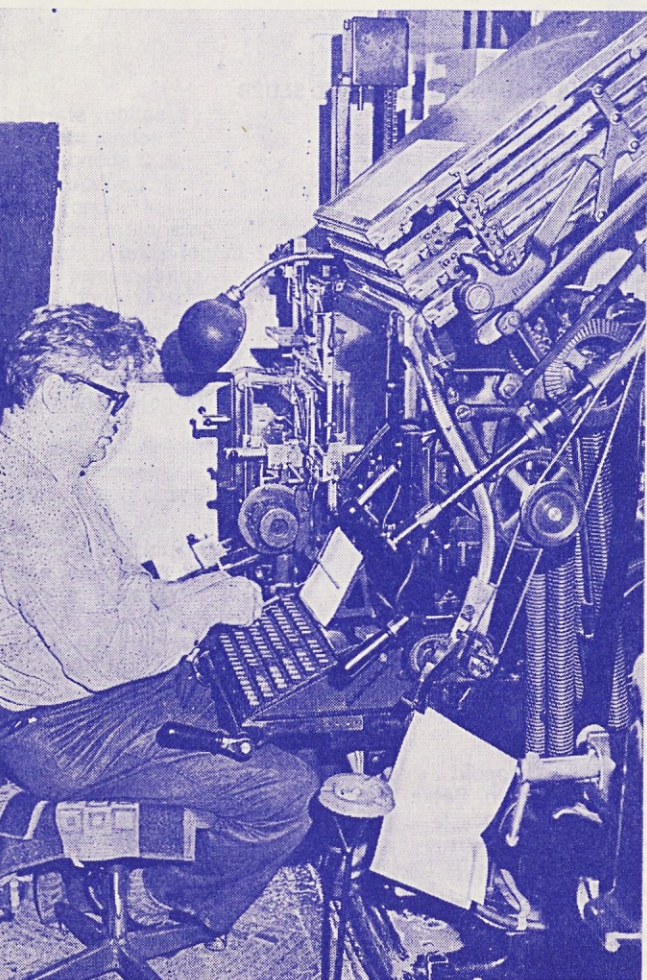
MLADOST

Deklica zala po mestu je šla, srečavala fante — a važna je bla... Je mislila reva, da vedno bo t'ko, pa lepota je mimo, zdaj fantov ne bo! Postala je stara in tarna tako: »Ce možička b'imela bi lušno mi blo.«

POČITNICE

Že mnogo let je zdaj minilo odkar sem makaronki zvest; in srce mi je poskočilo, ko sem izvedel za REGRES! Z družino se podal bom v Dramelj na lepi sončni Jadran naš, za dolgi, mrzli zimski čas. za dolgi, mrzli — zimski čas.

MARIJA CERAR

Strojni stavec dela tako kot strojepiska

kadrovske novice - kadrovske novice - kadrovske novice - kadrovske

ODŠLI V MESECU MARCU 1975

1. Bajram Hasanaj, saržer
2. Mirjanič Miroljub, števec
3. Hren Franc, oblikovalec
4. Mali Franc, Pekarna in slašč. Novo mesto, števec
5. Bečič Aziz, skladiščni delavec
6. Čufar Tomaž, šofer do 2 toni
7. Dujmovič Damir, odlagalec testa v komoro
8. Hadič Asima, strojna pakirka
9. Hajrič Salih, saržer
10. Ivanc Ivanka
11. Kolenc Anica, obračunski referent
12. Koleža Vida, prodajalka
13. Ladika Stjepan, oblikovalec
14. Mešič Sudka, ročno pakiranje in tehtanje
15. Mirc Rosvita, strojni oblikovalec
16. Ristič Cveta, transportni delavec
17. Seme Jože, skladiščni delavec

18. Trdič Martina, strojna pakirka
19. Vretič Alojz, skladiščni delavec
20. Bibič Marija, prodajalka
21. Štimac Cvetka, prodajalka
22. Fučko Boža, ročno pakiranje in tehtanje

PRIŠLI V MESECU MARCU 1975

1. Semprimožnik Ana-Marija, DSSS, referent za evidenco prodaje
2. Bajram Hasanaj, saržer
3. Mirjanič Miroljub, števec
4. Srša Marija, ročno pakiranje in tehtanje
5. Goričanec Bernarda, ročno pakiranje in tehtanje
6. Žalac Pero, pomočnik predpečnika
7. Sarajlija Olga, ročno pakiranje in tehtanje
8. Ciglarič Igor, mlinski delavec
9. Trudič Danilo, saržer

10. Đorđević Radmila, strojna parkirka
11. Todorovič Dojo, oblikovalec
12. Garič Ivka, strojna pakirka
13. Levec Natalija, knjigovodja
14. Petrovič Boško, števec
15. Bobolinski Atanas, pomočnik predpečnika
16. Fejzullah Osmani, pomočnik predpečnika
17. Šumanov Jovan, oblikovalec
18. Mazrek Ramiz, pomočnik predpečnika
19. Stanič Marica, strojna pakirka
20. Kovački Boris, pomočnik predpečnika
21. Jankovec Marija, strojna pakirka
22. Ilnikar Alojzija, prodajalka
23. Kink Elizabeta, posluževalka stroja
24. Zvonkovič Ivan, oblikovalec
25. Dokič Drago, operater
26. Ferjan Janez, vodja komercialne službe
27. Veštan Andija, skladiščni delavec
28. Goričanec Ana, ročno pakiranje in tehtanje

Literarni kotiček

PREMOG

Ni lepšega, kot po kosilu zlektni se proti soncu, in ni razveseljivejšega od novice, da so ti pripeljali premog. Lep črn premog, ki se mastno lesketa pod balkonom in vabi po lopati.

»Sine, premog!« mi pove mama, ko so mi že veke lezle navzdol.

»Mama, se šališ?« jo vprašam tako utrujeno, kot bi prišel iz rudnika, ne pa iz pisarne, kjer se obračajo papirji.

»Sine, sploh ne. Vse pa se mi zdi, da si že pozabil, kje je klet?!«

»Saj grem, no,« ji rečem jokavo in vstanem, kot bi se odpravljal na Himalajo.

Ko se nagnem čez balkon, ga vidim, kako se mi smehlja v svoji črnini na zeleni travi. Ves masten in len je.

Takoj me vrže nazaj v naslanjač. Mežikam naprej v sonce in premišljam, koliko energije ima pravzaprav to sonce, ki nas tako lepo greje. Toda, ko bo prišla starka zima, in se bo sonce skrillo, nam bo ta črnih tam pod balkonom dobrodošel, ampak to je še daleč... Zakaj ga je ti isti osel moral pripeljati prav danes in še tako bedasto ga je stresel, da bom naštel precej lopat, predno bom lahko zaprl okno.

Vzamem ključ in se zmotovilim dol po stopnicah. »Samo, kje je drvarnica?«, se sprašujem, mati je imela prav. »Je nasproti pralnice?« Sicer bom pa vtikal ključ v vrata in tista, ki se bodo vdala, bodo že prava. Ne vem zakaj so napravili v naših blokih pralnice. Aha, gradili so jih še v tistem obdobju, ko ni bilo Candyjev. Zdaj služi pipa le še zalivanje vrtov. Marsikateri pravi, da se ne razume na vse tiste tipke in gumbje te čudežne samovrteče mašine.

Premišljevanje o soncu, njegovi neskončni energiji in shranjevanju le-te, mi ni prav nič pomagalo. Premog je še kar naprej sameval pod balkonom. In potem sem se še spomnil na tiste vrle Bohinjce, ki so nosili sončne žarke v žakljih v cerkev, da bi prižgali sveče... O, Bohinjci niso kar tako! Zadnje čase, ko relejne postaje »kašljajo« po okoliških hribih, imajo ti modri možje sekire na televizorjih. Bajje ima slika boljše ostrino. Kar poskusite! Sam ne gledam televizorja. Preveč je okroglih miz in zaključkov. Teh pa sem že v našem podjetju sit.

Da bi imel vsaj koga, ki bi z njim razpravljal, kako bi najlažje spravil premog v klet! Mamo boli križ, poslala bi me k vragu. Sosedu si ne upam reči. Zadnjič sem malo preveč poškilil za njegovo ženo, pa si vse sorte misli. V tovarni bi s kolegi ta problem prav gotovo pretresli z leve in desne strani, postavili bi vsaj tri variante, vse skupaj bi dali na upravni svet gospodarskega odbora, samoupravne skupine bi ga premlele navzgor in navzdol, morda bi zbrali še nekaj osnovnih podatkov in jih vrgli v elektronski računalnik, potem bi počakali na rezultate, analizo bi še podrobno proučil kolegij za posebna vprašanja, ki bi sestavil dokončni sklep, zapisali bi zapisnik in določili termin... Potem bi ugotovili pomanjkanje delovne sile in dali ponudbo zunanji firmi, ki bi se takoj lotila predračuna...

Na oknih so se prikazale glave: dve, tri, štiri. Vse so gledale dol na mojo lopato, ki se je sprehajala med koščki premoga in jih pošiljala proti oknu. Kaj podobnega nisom videli že lep čes. Nekaj trenutkov sem še s kotičkom očesa opazoval njihovo kimanje, potem sem odložil lopato, se vsedel na vrtno klop in si ob zvokih transistorja prižgal cigareto.

Glave so se razočarano pognile z oken.

Ker se je bližala noč, sem moral le malo bolj pohiteti, kajti v temi se s premogom ukvarjajo samo rudarji, in če

bi me kateri zdaj videl, kako se mučim s to ubogo tono, bi se prav gotovo tako razjokal, da bi imele vse elektrarne v Sloveniji dovolj vode za vse leto.

Da me ne bi še kakšen sosed nadlegoval z zijanjem,

KAJ BI S TEM POPOLDNEVOM?

Diši po lenobi, zato sem se vlegel in zaspal. Kdo se ne bi po kosilu?!

Zopet bo eno popoldne mimo, en večer in en dan, en deževen dan. Naj zopet opisujem vse to dolgočasje v stilu Balzaca ali Stendhala? Vse to so oni že ugotavljali in verjetno mnogi drugi pred njim.

Torej, kaj nam preostane? Da se vsak večer zavalimo z isto količino cvička ali rebule v posteljo in čakamo sobote in nedelje, da bomo spali dve uri delj, kot ponavadi...

Počasi, vse ima svoje meje. Nobena stvar ni absolutna, da bi zadovoljila nas pohlepne in pohotneže po neskončnem. Vsi smo zadovoljni, ko zajemamo s polno žlico, briga nas za včerajšnji dan, jutri bomo imeli spet polno žlico in to je za nas dovolj.

Včeraj so v Čilu ubili Allendeja, leta 1963. Kennedyja, kaj nas to briga, pijemo tujo kri, svoje ne damo.

sem privil transistor do kraja in ko sem spravil še poslednji košek premoga v klet, sem z zadovoljstvom opazil, da mi nobena glava več ne pomaga prikimavati v spodbudo, katere sem bil tako potreben.

Popoldne, ne vem katero, sem v avtobusu opazil, kako suhljata ženska, ki jo ni bilo skupaj za pošteno krilo najstnice, drži v naročju otroka, prej podobnega lutki s polomljenimi udi, uzrl sem tedaj še dve lutki zraven, ki sta se boječe stiskali za krilo, kazali velike prestrašene oči, odprta usta in polenaste ročice, ki so spominjale na vzvode pokvarjenih strojev.

— Kaj me to briga — sem rekel in si prižgal cigareto. Tisto popoldne sem jo ujel, svežo ribo namreč. Jaz pravim ženskam ribe. Peljal sem jo na ples in na večerjo, nič ni spraševala, ker ni imela za večerjo in je šla samo enkrat na ples v tem groznem desetletju. Potem sem šel z njo spat, ker so mi bile vseč trde dojke, potem jo nisem hotel več poznati, kaj pa me briga.

Zdaj gre popoldne k vragu, pa naj gre, saj bo jutri še eno in potem še eno, kaj me pa briga.

V salonu so se pogovarjali o glasbi in o najrazličnejših glasbilih.

O harfi je nekdo rekel: »Zame je harfa klavir po striptizu.«

Z devicami si ne bomo prišli deviz.

Čeprav nam nihče ne more vrniti trenutkov razkošja v travi, veličastja v rožah, ne bomo žalovali, temveč bomo ostali močni in si našli pot k tistemu, kar nam še ostane.

Prosil jo je za roko, pri tem pa je mislil samo na to, koliko ima pod palcem.

TAKŠNE SMO

DA ME MORDA NE VLEČEŠ ZA NOS?

POSKUSI, NI TEŽKO

DRAGI, ŠE ENEGA

Izdaja Živilski kombinat ŽITO
Odgovorni urednik Janez Slo-
venc — Uredništvo: Živilski
kombinat Žito, Ljubljana,
Šmartinska 154 — Tiskala
Železniška tiskarna, Ljubljana

Čedalje bolj se čudim, kako je mogoče spraviti toliko neumnosti v tako majhno škatlo kot je TV sprejemnik.